

LONKO (8) sb n

Oba o jasne.

sg G łonka (4). ◇ D łonku (1). ◇ A łonko (1). ◇ L łonku (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „łono”:

1. *Dolna część brzucha; także narządy rodne (6) :* Nad to y około iaiek/ albo po łonku trzeba niekiedy głałkać/ aby tym łączniey wodę puźczało, y przedymaiącz między nimi, żeby nie zaprzały. *FalZioł V 35; Wezmi nalienia Ameos (z apteki) łtarłszy ie na proch: zmieszay z iaiecznym/ białkiem/ á przylož tego na dymionka y na łonko. FalZioł V 41v, V 37v [2 r.], 41v, 44.*

2. *Miejsce na kolanach osoby siedzącej; objęcia (2) :* Zdrow bądź zbawienijé włfytkich/ dziecię náflicznieyśfe/ [...] iuż ku twé matki lonku dlá ciebie przyłtępuię. *OpecŻyw 18.*

W przen (1) :

Zwrot: »na łonku odpoczywać« (1): Ciebie żądám ij pragnę nieraczyż iuż miełłkatz/ na lonku mego fertza raczyż odpoczywatz. *OpecŻyw 18v.*

HJ